

A Dél-Magyarország kezdeményezésének jugoszláviai visszhangja

A párt a kialakult újabb válságos helyzetben továbbra is az *erőgyűjtést* tartja a követendő helyes taktikának, s nem kíván lehetőséget adni a provokációnak. Az Ideiglenes Kormány — most már koalíciós — *válságba jut, s kiutat a leszámolás politikájától remél.*

A 7. NAP című Szabadkán megjelent hetilap teljes terjedelmében közölte a Dél-Magyarországból Sz. Simontól kapott munkatársunk A mártír sírja című cikkét, majd az újvidéki Magyar Szóban több cikk jelent meg, melyek beszámolnak a Dél-Magyarország és a szegedi tanács közös kezdeményezéséről. Leveleket is közölnek a vajdasági lapok, melyeket egyrészt ottani olvasóktól kaptak, másrészt Szegedről. A sírt gondozó úttörőktől. A Pópajtás című pionír újság újságoszláviai és szegedi úttörőinek a témával kapcsolat-

Szerkesztőségünk is újabb leveleket kapott Jugoszláviából. *Nagybecskerek*ről *Farkas József* írt elismeréssel arról, ahogyan a Dél-Magyarország felkarolt, magáévá tette a mártír kommunista életének, emlékének megbecsülését. Két levelet is küldött *Zomborból* *Milenko Beljanski*, aki maga is részt vett az illegális harcban, majd a népfelszabadító mozgalomban. „Ismeretes előttem nemes akciójuk, hogy a jugoszláv pártmunkások és partizánok, *Kiss Ernő*nek nemrég fellett írtjára emléket állítsanak: nagy szolgálatot téve ezzel a magyar és a jugoszláv nép közötti barátságnak.” Az illegális harcosok akkori együttműködéséről így ír le-veleiben: „...mi, jugoszláviai és magyarországi rabok mind-kezt kommunista párt tagjai, mint antifasiszták, mindig nagyon közel állunk egymáshoz az antifasiszta erőnk nagy koalíciójában, melynek élén a Szovjetunió

A bemonostori *Jovan Lazics* iskola tanulói egy fényképet juttattak el a szerkesztőségünkbe Kiss Ernőről, a mártír lányának közvevítésével. A fénykép eredetije 1933-ban készült Kiss Ernőről, rabruhában, a mitrovićei fegyházban. A kiserő levélben egyebek között ezt olvashatjuk: „A napokban Baranyan jártam. Nem tudták elképzelni, milyen visszhangra talált az apa sirját kereső akció itt Baranyiban”.

Befejezésül rövid íthoni tudósítás a mártír sirjáról: a III. kerületi tanács már mindent megített annak érdekében, hogy Kiss Ernő síremléke elkészüljön: a Szegedi Építőipari Vállalatnál formálódnak a betűk a márványlapon: „Kiss Ernő (1909–1941), a fasizmus elleni harc mártíra”

Vjacseszlav Jeltutyin szovjet felsőoktatási miniszter Szamarkandban a szociális problémákkal foglalkozó nemzetközi tudományos konferencia résztvevői előtt kijelentette, hogy a szovjet egyetemeken és főiskolákon 130 ország ifjú állampolgárai tanulnak. A külföldi diákoknak csaknem a fele az ázsiai, afrikai és latin-amerikai országokból kerül ki. Nehány év alatt 35 000 külföldi állampolgár kapott diplomát. Egyre több külföldi diák szeretne szovjet felsőoktatási intézményekben tanulni. Legtöbbször a műszaki főiskolákra jelentkeznek. A miniszter ezt azazal magyarázta, hogy a Szovjetunión a világ első helyét foglalja el a mérnöké képzésben.

Budapesten már 1912-ben működött egy állami járművezető iskola, amely a magániskolákkal párhuzamosan képezte az autózvezetőket. A statisztikai adatok szerint 1949-től 1966. év végéig több mint egymillióan vizsgáztak járművezetésből.

Az elmúlt esztendőben 25 971-en tettek le a hivatásos gépjárművezetői vizsgát. Nem hivatásos, tehát „jűrvezetői” jogosítványt 32 ezren szereztek. Motor- és segédmotorvezetői engedélyt 98 ezer 775-en kaptak, 17 193-an pedig vontató-tractörvezetői képesítést. Különböző járművek vezetését 2551-en tanulták meg.

A KPM Autóközlekedési Tanintézete a budapestin kívül minden megyeszékhelyen tart fenn *fiókiskolákat*, ezeken kívül Keszthelyen, Mátészalkán, Nagykanizsán, Sátoraljaújhelyen, Siófokon és Sopronban megkirendeltségeket is létesített. *Ország-szerte 65 helyen vizsgáznak a hallgatók.*

Évekkel ezelőtt — mondták a Közlekedés- és Postaügyi Miniszteriumban — sokan indokoltan kifogásolták, hogy hallgatóink kevés gyakorlati oktatást kaptak. Ezért ez év elejétől már új tematikával képezzük hallgatóinkat, növeltük a vizsgakövetelményeket is és korszerű szemléleteteszközök segítségével emeltük az elméleti és a gyakorlati oktatás színvonalát.

— Budapesten, Szombathelyen, Debrecenben, Szegeden, Miskolcon és Kecskeméten KRESZ-táblákkal ellátott motorkerékpár-vizsgapályákat letesítettünk és ezek számát tovább akarjuk bővíteni.

— Ebben az évben új vizsgáztatási módszert vezettünk be: aki ennek is meg akar felelni, annak az elméleten kívül a legfontosabb karbantartási műveleteket is el kell sajátítani.

— Ford szolgálatást vezetünk be, azoknak az érvényes gépiárművezetői jogosítvánnyal rendelkezőknek, akik valamilyen okból „kiestek a gyakorlatból”. Számukra vezetési lehetőségeket biztosítunk. Erre a célra új Moszkvics, Warszawa, Ford-Taunus, Volkswagen, Skoda és FIAT kocsikat szereztünk be.

Az országgyűlés és az egész társadalom számára eseményt jelent egy-egy új törvény megalkotása. Rövidesen ismét jelentős, új törvénytervezet kerül a képviselők elé; az új termelőszövetkezeti kódex és földügyi törvény. A törvényelőkészleteiről az Igazságügy-minisztérium törvényelőkeztető osztályán tájékoztattak bennünket.

ügyek eldöntésének szabályozásához nyújt segítséget.

A kodifikációs munka során nemcsak a saját, hazai tapasztalataikat használták fel, hanem a külföldieket is, a szocialista országok termelés-összvetkezeti mozgalmi fejlődésének tanulságait — is. A törvényelőkészítő munka hagyományos méreteinek megfelelően az első tervezetben a problémákat, a másodikban a vitás kérdéseket, a harmadikban a javasolt szöveget vetették papírra. A fő kérdések közül a legjelentősebbeket az MSZMP IX. kongresszusa is jelezte. Ezek fontosságára való tekintettel a törvénytervezetek gazzdájai — a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium — a tervezetek előkészítéséhez a legjobb elméleti és gyakorlati szakemberek, valamint a mezőgazdasági kérdésekről ismerő jogászok segítségét vette igénybe.

zögazdasági és jogi bizottsága elé kerülnek; ezek újból megvitatják a tervezeteket és kijelölik a törvényjavaslatok országgyűlési előadóit.

A jogi előkészítő munka sokrétűségét jellemzi, hogy mindezzel párhuzamosan készülnek a végrehajtási rendeletek, illetve ezek tervezetei is. Így amikor a törvényt megalkotják, akkor annak megfelelő szakaszai után ott sorakoznak már a végrehajtási rendelkezések, instrukciók is.

fontosságára való tekintettel a törvénytervezetek gazdájára — a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium — a tervezetek előkészítéséhez a legjobb elméleti és gyakorlati szakemberek, valamint a mezőgazdasági kérdéseket jól ismerő jogászok segítségét vette igénybe.

Mint ismeretes, a nemrégiben lezajlott termelőszövetkezetek kongresszus plenuma is megvitatta a törvénytervezetet, kiegészítéseket és módosításokat javasolt azokhoz. A Termelőszövetkezeti Tanács nemrég tartott ülésén is foglalkoztak a törvénytervezettel. Az új országgyűlés frissen választott mezőgazdasági állandó bizottsága ugyancsak első feladatai között tárgyalja a termelőszövetkezeti kódex-illetve a földjogi törvényjavaslat-tervezetet.

Mindezeket figyelembe véve dolgozták át a törvénytervezet. Miután előzőleg már valamennyi érdekeltszféra minisztérium és országos főtársaság vezetője látta, megvitette hozzá észrevételeit, a törvénytervezet a Minisztertanács elé kerül. A Minisztertanács ülésének vitájában a tervezet gyakran módosul; ez érthető, hiszen itt történik az előkészítő munka összegzése. Ha a kormány elfogadta a tervezetet, határoz arról, hogy azt további eljárás végett az Elnöki Tanács, illetve az országgyűlés elé terjeszti.

A tsz-kódex és a földjogi törvény tervezetei ebben a fázisban valószínűleg még egyszer az országgyűlés me-

Ez alkalommal a törvények előkészítésének csak a mechanizmusát kívántuk felvázolni. Azt próbáltuk szemléltetni, hogy a fontos kérdések legmagasabb szintű jogi szabályozását, a törvényhozást sok száz kiváló elméleti és gyakorlati szakember, jogász, állami és tanácsai funkcionárius hozzáértése, a dolgozók állami és társadalmi síkon összegyűjtött sürített életp tapasztalata segíti tető alá hozni. Ezért válik egy-egy törvény az élet különböző területeinek hossz-távra szóló szabályozó-jává.

Ujlaki László

A dnyepropetrovzszi Csőipari Tudományos Kutató Intézet egyik laboratóriumában üvegbetétes csövek láthatók. Az intézet dolgozói sokat fáradoztak azon, hogy az üvegbetéti vegyileg jó ellenállóképességű legyen, kibírja a magas hőmérsékletet, s ami a legfőbb, ellenálljon a nagy nyomásnak.

A dnyepropetrovszki tudósok által kidolgozott technológia alapján 32, 57

76 milliméter átmérőjű, 2–2,5 méter hosszú üvegbetétes csövek készültek. Ezek a csövek kiállják a 200 Celsius-fokos hőmérsékletet, s kipróbálásuk során nem törték össze az 1 méter magasból rájuk ejtett 130 grammos vasgolyók súlya alatt. Sőt, akkor is épek maradtak, amikor nagy magasságból betonlapzatra dobták őket.

Monográfia készült háromszáz fajtáról

A maga nemében világviszonylatban is *egyedülálló* paprikamonográfia készült a Kertészeti Kutató Intézet szentesi kísérleti állomásán. A tudományos kutatók bejárták hazánk ősi termőfajait és kapcsolatot teremtettek számtalan országgal. Csupán Afrikából — Nigériából, Elefántcsontpartról, Kényából, Kongóból — mintegy ötven fajta növényt kaptak. Ezek magas C-vitamint tartalmaznak, nagyon csípősek, s mint nemestési alapanyagok értékes tulajdonságokkal rendelkeznek. Ilyen például törpe termők és a jellegzetességük

ot jegyeztek fel. Többszö-
r ismételten vizsgálták
alamennyi növény magas-
ágát, a termések nagyságát,
levelek méreteit, a virág-
sok biológiáját, az eretek
számát, a termések alakját,
ízét, ízét. A vizsgálatok
orán számtalan fényképfel-
vét készítettek. A mono-
grafiában még helyet kap-
nak olyan *különleges* papir-
ok is, mint a szörös levelű-
k, a rücskös termésűek, a
sárga és fekete színűek.

A nagyszabású munkán most már az utolsó „simítópokát” végzik, hogy mielőbb nyomdába kerülhessen.